

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στον πολιούχο της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 11 Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο, ανέφερε χαρακτηριστικά: «Εἶπε ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός». Τόν πολύ γνωστό αὐτό στίχο τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ μᾶς ὑπενθύμισε σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μέ τό προκειμένο τοῦ ἀναγνώσματος ἀπό τό βιβλίον τῶν Παροιμιῶν. Εἶναι ἀνόητος, μᾶς λέγει, αὐτός πού ἰσχυρίζεται ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός. Καί ἡ ἀνοησία του ἀποδεικνύεται, γιατί δέν τολμᾷ νά τό πεί δημόσια, ἀλλά τό λέει σιωπηλά, στήν καρδιά του καί στή σκέψη του, καθησυχάζοντας μέ τόν τρόπο αὐτό τόν ἑαυτό του καί προσπαθώντας νά τόν πείσει ὅτι, ἐφόσον δέν ὑπάρχει Θεός, δέν ὑπάρχει καί ὁ νόμος του, δέν ὑπάρχουν καί οἱ ἐντολές του, ἐπομένως μπορεῖ νά κάνει ὅ,τι θέλει καί μπορεῖ νά ζήσει ὅπως θέλει. Νομίζει ἔτσι ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος

ὅτι ἀπελευθερώνει τόν ἑαυτό του καί τόν ἀπαλλάσσει ἀπό κάθε εἴδους δέσμευση καί τοῦ δίδει τό δικαίωμα νά ζεῖ καί νά ἐνεργεῖ κατά τή βούλησή του.

Πόσο ὅμως ἀπατᾶται ὁποῖος πιστεύει κάτι τέτοιο, γίνεται εὖ-κο-λα φανερό, ἄν σκεφθεῖ κανεῖς πό-σες κοινωνικές καί ἄλλες συμβά-σεις δεσμεύουν τόν ἄνθρωπο καί δέν τοῦ ἐπιτρέπουν νά ζήσῃ ὅπως θά ἐπιθυμοῦσε, χωρίς περιορι-σμούς, χωρίς δεσμεύσεις.

Ἀπατᾶται ἀκόμη πολύ περισσό-τερο, ὅταν νομίζει ὅτι ἡ ὕπαρξη καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ τοῦ στερεῖ τήν ἐλευθερία, γιατί, ἐάν ἐξετάσει τόν ἑαυτό του, θά διαπιστώσει ὅτι ἡ ἐλευθερία του περιορίζεται ἀπό τίς συνήθειες καί τίς ἀδυναμίες του, καθώς ὁ πλεονέκτης εἶναι δέσμιος τῆς πλεονεξίας του, ὁ φιλάργυρος τῆς φιλαργυρίας του, ὁ φιλόδοξος τῆς φιλοδοξίας του, ὁ φιλήδονος τῆς φιληδονίας του, ὁ κακός καί πονηρός τῆς κακίας καί τῆς πονη-ρίας του.

Εἶναι ἄφρων καί ἀνόητος, γιατί πιστεύει ὅτι, ἐάν ἀπορρίψει τόν Θεό, ἐάν ἀρνηθεῖ τήν ὕπαρξή του, τότε δέν θά ἔχει κάποιον νά τόν ἐλέγχει γι' αὐτές τίς κακίες καί τίς ἀδυναμίες του καί νά τόν παρακι-νεῖ νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό αὐτές.

Ξεχνᾷ ὅμως ὅτι ἀντί νά αἰσθάνε-ται ἐλεύθερος, θά εἶναι ὄχι δοῦλος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὑπόδουλος τοῦ δια-βόλου καί τῆς ἀμαρτίας.

Εἶναι ἄφρων καί ἀνόητος, γιατί ἀντί νά ἀκολουθεῖ αὐτή τή λογική σκέψη, παρασύρεται ἀπό τήν ἐπή-ρεια τοῦ διαβόλου, πού τοῦ κλέβει τή λογική, πού τοῦ κλέβει τόν νοῦ, γιά τόν καταστήσει ὄργανό του. Γιατί ὁ μόνος τρόπος νά κερδίσει ὁ διάβολος τόν ἄνθρωπο εἶναι νά τόν πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός.

© Antonios Monachos IMBNK

Ἄς μὴν σπεύσουμε ὅμως νὰ ποῦμε πῶς ἐμεῖς δὲν εἶμαστε ἄφρονες, δὲν εἶμαστε ἀσύνητοι καὶ δὲν ἰσχυριζόμαστε ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός, ἐπιτρέποντας στὸν ἑαυτὸ μας κάθε ἀσυδοσία. Ἄς μὴν σπεύσουμε νὰ κατηγορήσουμε ἄλλους ἀδελφούς μας ὡς ἄφρονες καὶ ἀνόητους, γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ, διότι πιὸ τραγικὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἀμφισβητεῖς τὸν Θεὸ μέ τὰ λόγια, εἶναι νὰ τὸν ἀμφισβητοῦμε μέ τὰ ἔργα μας.

Μπορεῖ ἐμεῖς νὰ λέμε ὅτι πιστεύου-με στὸν Θεό, ὅτι εἶμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας του, ὅτι τὸν ἀγα-ποῦμε, ἐάν ὅμως ἀδιαφοροῦμε γιὰ τίς ἐντολές του, ἐάν ἀγνοοῦμε τὸν νόμο του, ἐάν πορευόμεθα στή ζωὴ μας σύμφωνα μέ τὸ συμφέρον μας, ὅπως μᾶς βολεύει καὶ μᾶς διευ-κο-λύνει, καὶ ἐμμένουμε σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ δὲν ἀγωνιζόμεθα γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τίς ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη μας, ἐάν δὲν προσπα-θοῦμε νὰ δοῦμε τί ζητᾶ ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Θεός γιὰ νὰ τὸ κάνουμε, ἐάν δὲν μετανοοῦμε κάθε φορά πού πράτ-τουμε ἀντίθετα ἀπὸ τὸ θέλημά του, ἐάν δὲν ἀγωνιζόμεθα νὰ ἐναρμο-νί-σουμε τὴ ζωὴ μας μέ τίς ἐντολές του, τότε εἶναι σάν νὰ ἀρνοῦμεθα τὸν Θεό. Εἶναι σάν νὰ λέμε, δὲν μέ ἐνδιαφέρουν οἱ ἐντολές του, δὲν ὑπάρχουν γιὰ μένα, δὲν μέ ἀφο-ροῦν. Εἶναι σάν νὰ λέμε δὲν ἔχει θέση ὁ Θεός στή ζωὴ μου καὶ ἐπο-μένως δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα. Καὶ ἔτσι ἀποδεικνυόμεθα, χωρὶς κἂν νὰ τὸ συνειδητοποιοῦμε ἄφρονες καὶ ἀνόητοι, καὶ ἴσως ἔχουμε καὶ λιγότερες ἐλπίδες νὰ συναισθαν-θοῦμε τὴν κατάστασή μας ἀπὸ ὅ,τι ὁ ἄφρων στὸν ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ προφητὰναξ καὶ ψαλμωδός Δαβίδ.

Εἶναι γι' αὐτὸ ἀνάγκη νὰ ἐλέγ-χου-με καὶ νὰ ἐξετάζουμε τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ βλέπουμε ποιὰ θέση ἔχει στή ζωὴ μας ὁ Θεός, μέ πόση συνέπεια βα-δίζουμε τὸν

δρόμο τῶν ἐντολῶν του, πόσο πρόθυμοι εἴμαστε νά ἀκού-σουμε τόν λόγο του καί νά τόν ἐφαρμόσουμε στή ζωή μας, ὅπως ἔκαναν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Σωφρόνιος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων, τή μνήμη τοῦ ὁποίου ἐορτάζουμε σήμερα, ἀλλά καί ὁ ἅγιος Θεοφάνης ὁ ὁμολο-γη-τής, πού ἀγωνίσθηκε ὑπέρ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, καί ὁ ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος, πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων ψάλαμε προηγουμένως στὸν Ἑσπερινό, καί οἱ ὁποῖοι ἔζη-σαν μέ τὴν αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή τους, μέ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ θελήματός του, καί ἔτσι ἀγιάσθηκαν καί ἀπολαμβά-νουν τώρα τὴν αἰώνια ζωή κοντά στὸν Θεό. Ἄς τοὺς παρακαλοῦμε νά πρεσβεύουν καί γιὰ ἐμᾶς μαζί μέ τόν ἅγιο Ἀντώνιο γιὰ νά ἀγωνιζόμεθα ὅπως ἐκεῖνοι γιὰ νά ζήσουμε τηρώντας τίς ἐντολές του, ὥστε νά ἀποφύγουμε τὴ θέση τῶν ἀφρόνων καί νά κληρονομήσουμε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί οἱ ἅγιοι.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)